

بخش ۳۰

نجات

توبه

در درس امروز موضوع نجات را که قبلاً آغاز کردیم ادامه می‌دهیم. طی دو درس گذشته پیرامون این سؤال که نجات چگونه بدست می‌آید مطالبی به شما ارائه گردید. دیدیم که بر اساس کتاب مقدس نجات بخاطر انجام کارهای خوب به انسان داده نمی‌شود. نجات هدیه‌ی خداست و این هدیه‌ی رایگان به سبب فیض خدا به انسان داده می‌شود. نظر به اینکه نجات توسط اعمال بدست نمی‌آید، این سؤال مطرح می‌شود که "سهم انسان در نجات چیست؟" از آنجایی که دو چیز یعنی توبه و ایمان باید در قلب و زندگی انسان وجود داشته باشد که بتواند نجات بیابد بررسی خود را درباره‌ی توبه و ایمان شروع می‌کنیم.

ایمان واقعی زندگی را تغییر می‌دهد

بعضی وقتها بطور مفصل درباره‌ی این مطلب که شخصی برای نجات باید به عیسی مسیح ایمان بیاورد صحبت می‌شود اما در این زمینه چیزی گفته نمی‌شود که زندگی شخص بعد از ایمان آوردن بایستی تغییر کند. در رساله‌ی یعقوب با تاکید خاصی تعلیم داده شده است که اگر ایمان کسی باعث تغییر زندگی او نشود آن ایمان واقعی نیست. در رساله‌ی

تعالیم اساسی کتاب مقدس

یعقوب فصل دوم، آیات ۱۴-۲۰ نوشته شده است "ای برادران چه فایده دارد اگر کسی بگوید: من ایمان دارم ولی عمل او این را ثابت نکند؟ آیا ایمانش می‌تواند او را نجات بخشد؟ پس اگر برادری یا خواهری که برهنه و محتاج غذای روزانه خود باشد پیش شما بیاید و یکی از شما به ایشان بگوید: به سلامت بروید، آرزومندم که خدا خوراک و لباس برساند. چه چیزی عاید آنها می‌شود؟ هیچ مگر آنکه احتیاجات مادی آنها را برآورید. همینطور ایمانی که با عمل همراه نباشد مرده است. ممکن است کسی بگوید: تو ایمان داری و من اعمال نیکو، تو به من ثابت کن چگونه می‌توانی بدون اعمال نیک ایمان داشته باشی و من ایمان خود را بوسیله اعمال خویش به تو ثابت می‌کنم. تو ایمان داری که خدا واحد است، بسیار خوب! شیاطین هم ایمان دارند و از ترس می‌لرزند. ای مرد نادان آیا نمی‌دانی که ایمان بدون اعمال نیک بی‌ثمر است؟"

باید توجه داشته باشیم که یعقوب در این آیات تعلیم نداده است که انسان از طریق انجام اعمال خوب نجات می‌یابد. می‌دانیم که نجات انسان به اعمال او بستگی ندارد. بلکه یعقوب تعلیم داده است که ایمان واقعی باعث می‌شود که شخص زندگی‌اش عوض بشود و کارهای نیکو انجام بدهد. بعضی‌ها به غلط تصور کرده‌اند که یعقوب و پولس درباره موضوع مورد نظر ما با هم اختلاف عقیده داشتند! بهر حال اگر کسی تعلیم یعقوب را بخوبی درک کند متوجه می‌شود که او و پولس با هم اختلاف عقیده نداشتند بلکه هر دو معتقد بودند که ایمان واقعی تولیدکننده کارهای نیکو در زندگی انسان است. پولس در رساله‌اش به مسیحیان شهر افسس اینطور نوشت: "زیرا به سبب فیض خداست که شما از راه ایمان نجات یافته‌اید و این کار شما نیست بلکه بخشش خداست. این نجات نتیجه اعمال شما نیست، پس هیچ دلیلی وجود ندارد که کسی به خود ببالد، زیرا

ما ساخته دست او هستیم و خدا ما را در مسیح عیسی از نو آفریده است تا آن کارهای نیکویی را که او قبلاً برای ما مقدر فرمود که انجام دهیم، بجا آوریم." (افسیان فصل دوم، آیات ۸-۱۰)

می‌بینیم که نقطه نظر پولس با نقطه نظر یعقوب هماهنگ است. پولس نیز ایمان و کارهای نیکو را جزو خصوصیات زندگی مسیحیان معرفی کرده است. نکته مهم این است که کارهای نیکو باعث نجات انسان نمی‌شوند بلکه صرفاً نتیجه ایمان واقعی هستند.

توبه چیست؟

بعد از روشن شدن این مطلب که کارهای نیکو باعث نجات انسان نمی‌شوند، سؤالی که لازم است به آن پاسخ بدهیم این است که توبه چیست و چه رابطه‌ای با ایمان و کارهای نیکو دارد؟ یحیی تعمید دهنده که پیشرو عیسی مسیح بود. بر اساس انجیل لوقا فصل سوم، آیه ۳ "...به تمام نواحی اطراف رود اردن می‌رفت و اعلام می‌کرد که مردم توبه کنند و برای آمرزش گناهان خود تعمید بگیرند." و سپس می‌خوانیم که "انبوه مردم بیرون می‌آمدند تا از دست یحیی تعمید بگیرند. او به ایشان گفت: ای مارها، چه کسی شما را آگاه ساخت تا از خشم و غضب آینده بگریزید! پس توبه خود را با ثمراتی که بیار می‌آورید نشان دهید و پیش خود نگوئید که ما پدری مانند ابراهیم داریم، بدانید که خدا قادر است از این سنگها فرزندان برای ابراهیم بیافریند" (انجیل لوقا فصل سوم، آیات ۷-۸).

می‌بینیم یحیی به یهودیان ذکر نمود که "توبه آنها باید از طریق زندگیشان نمایان بشود. به عبارت دیگر زندگی آنها بایستی منعکس کننده توبه‌شان

باشد." سؤال این است که توبه چیست؟ در پاسخ به این سؤال باید بگوییم که توبه صرفاً احساس پشیمانی برای گناه نیست. در واقع نوعی تأسف وجود دارد که نه فقط منجر به توبه نمی‌شود بلکه انسان را به هلاکت می‌کشاند. یهودایی که به مسیح خیانت کرد نمونه چنین تأسفی است. وقتی او دید که عیسی محکوم شده پشیمان شد (متی فصل بیست و هفتم، آیه ۳) اما توبه نکرد و به همین دلیل نیز هلاک گردید. پشیمانی یهودا به توبه منجر نشد بلکه باعث گردید که او بر اثر تأسف خودکشی کند در رساله دوم پولس رسول به قرن‌تین فصل هفتم، آیه ۱۰ نوشته شده است "زیرا غمی که بر اساس اراده خدا است باعث توبه و در نتیجه نجات شما می‌گردد و هیچ پشیمانی به دنبال ندارد، اما غم دنیوی باعث مرگ می‌شود." می‌بینیم که توبه با احساس پشیمانی برای گناه تفاوت زیادی دارد. توبه تغییری است در فکر شخصی در مورد گناه، بطوری که این تغییر فکر باعث تغییر عمل شخص بشود. پولس به مسیحیان تسالونیکی نوشت که آنها بتها را ترک کرده به سوی خدا بازگشت نمودند. این مطلب، مفهوم توبه را به خوبی نشان می‌دهد چون وقتی آنان به سوی خدا بازگشت نمودند بتها را ترک کردند. وقتی ما به سوی خدا بازگشت می‌کنیم به گناه پشت می‌کنیم، این تعریف خوبی برای توبه است. پس توبه روگردان شدن از گناه است. البته نه به این معنی که شخص دیگر مرتکب هیچ گناهی نمی‌شود بلکه به این معنی است که نظر شخص نسبت به گناه عوض می‌شود. ایمان واقعی باید همراه توبه‌ای واقعی باشد در غیر اینصورت شخص نمی‌تواند نجات بیابد و راهی آسمان بشود. کسی که واقعاً توبه می‌کند و ایمان می‌آورد نجات می‌یابد و اعمال نیکوی چنین شخصی بیان‌کننده نجات اوست.

تشریح توبه با مثال

بعد از آنکه یحیی درباره توبه موعظه کرد "مردم از او پرسیدند، پس تکلیف ما چیست؟ او پاسخ داد: آن کسی که دو پیراهن دارد باید یکی از آنها را به کسی که ندارد بدهد و هر که خوراک دارد باید همچنین کند. باجگیران هم برای گرفتن تعمید آمدند و از او پرسیدند: ای استاد، ما چه کنیم؟ به ایشان گفت: بیش از آنچه مقرر شده مطالبه نکنید. سپاهیان هم پرسیدند: ما چه کنیم؟ به آنان گفت: از کسی به زور پول نگیرید و تهمت ناروا نزنید و به حقوق خود قانع باشید". (انجیل لوقا فصل سوم، آیات ۱۰-۱۴).

می‌بینیم شخصی که می‌خواهد توبه کند، باید نظرش درباره گناه عوض بشود و در عمل به گناه پشت کند. یحیی در پاسخ به سؤال کسانی که می‌خواستند تکلیف خود را بدانند، به روشنی بیان نمود که باید از خودخواهی دست بکشند و احتیاجات هموعان خود را رفع کنند. او باجگیران یا ماموران مالیات را متوجه ساخت که باید از فریبکاری و ناراستی دست بکشند و با درستکاری و صداقت کار خود را انجام بدهند. او همچنین به سپاهیان ذکر نمود که باید از زورگویی و نیرنگ دست بردارند و به حقوق خود قانع باشند. به این ترتیب واضح است که توبه بایستی باعث تغییر عمل و روش زندگی شخص بشود.

توبه پیغام عهد جدید است

پس از یحییای تعمید دهنده پیغام توبه بوسیله عیسی و شاگردان او موعظه شد. موعظه پطرس در روز پنطیکاست به این صورت خاتمه یافت "پس ای جمیع قوم اسرائیل، یقین بدانید که خدا این عیسی

را که شما مصلوب کردید، خداوند و مسیح کرده است" (اعمال رسولان فصل دوم، آیه ۳۶). سپس می‌خوانیم "وقتی آنها این را شنیدند دل‌هایشان جریحه‌دار شد و از پطرس و سایر رسولان پرسیدند ای برادران تکلیف ما چیست؟ پطرس به ایشان گفت: توبه کنید و همه شما فرداً فرد برای آمرزش گناهانتان به نام عیسی مسیح غسل تعمید بگیرید که روح‌القدس یعنی عطیة خدا را خواهید یافت". (اعمال رسولان فصل دوم، آیات ۳۷-۳۸).

در روز پنطیکاست پطرس شنوندگان را تشویق کرد که توبه کنند. سپس در فصل سوم کتاب اعمال رسولان آیات ۱۹-۲۰ می‌بینیم که پطرس اینچنین گفت "پس توبه کنید و به سوی خدا بازگشت نمایید تا گناهان شما محو گردد و زمان تجدید حیات از پیشگاه خداوند فرارسد...".

در اعمال رسولان فصل بیستم می‌بینیم که پولس خدمت خود را برای رهبران کلیسای افسس توضیح داد. او در ضمن صحبت به آنان چنین گفت "شما می‌دانید که من برای خیر و صلاح شما از هیچ چیز مضایقه نکردم. من پیام را به شما رساندم و شما را پیش مردم و در خانه‌هایتان تعلیم دادم. من به یهودیان و یونانیان اخطار کردم که آنها باید توبه کنند و به خدا روی آورند و به خداوند ما عیسی ایمان داشته باشند" (اعمال رسولان فصل بیستم، آیات ۲۰-۲۱).

پولس، هم درباره توبه و هم درباره ایمان موعظه می‌کرد. امروز نیز پیغام نجات شامل توبه و ایمان می‌شود. بدون توبه واقعی نجات امکان پذیر نیست. بنابراین بر اساس کلام خدا: "خدا ... اکنون در همه جا بشر را امر به توبه می‌فرماید". (اعمال رسولان فصل هفدهم، آیه ۳۰).

اگر شما خواننده عزیز تا بحال از گناه توبه نکرده و به سوی خدا بازگشت ننموده‌اید الآن بهترین فرصت برای بازگشت شما به سوی خداست. در

نظر داشته باشید که شما بخاطر گناه زیر غضب خدای قادر مطلق هستید. پس همین الآن به گناه خود پشت کنید و به خبر خوش نجات ایمان بیاورید. یعنی ایمان بیاورید که عیسی مسیح خداوند بخاطر برطرف نمودن گناهان شما بر روی صلیب خون ریخت و مُرد و او با قدرت خدای پدر پس از مرگ دوباره زنده شد. از طریق ایمان به خبر خوش نجات بلافاصله از محکومیت بیرون می‌آید و از نعمت بی‌نظیر نجات بهره‌مند می‌شوید. آیا این خبر خوش نیست؟! خدا را شکر، پس از گناه توبه کنید و به این خبر خوش ایمان بیاورید. خدا شما را برکت بدهد. آمین.